

[Pürschel.]

at her er der intet at være bange for, saa er det, vi fra vor Side maa protestere og sige, at enten maa de Herrer fra Regeringens Side afholde sig fra at tage Gesandternes Indberetninger til Indtægt, eller ogsaa maa Kaarene være lige. Thi dette er ikke lige Kaar at byde, dette er hemmeligt Diplomati i sin ondeste Form, og det er ilde, at en demokratisk Regering udsætter sig for en berettiget Anklage i denne Henseende.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at Afgørelsen skal træffes ikke under Hensyn til andre Landes Særinteresser, men under Hensyn til Danmarks Interesse. Naar man tager denne Sætning rent logisk for sig, saa siger den, at der er en Modsætning mellem de andre Landes Særinteresser og Danmarks Interesse; thi ellers er der ingen Grund til at sige, at Afgørelsen ikke skal træffes efter Særinteresserne; hvis de fører til det samme Resultat, saa behøver man ikke saa stærkt at fremhæve den Modsætning. En saa behændig Diplomat som Udenrigsministeren vilde i hvert Fald ikke fremhæve den.

Altsaa, der er en Modsætning. Hvilke er nu de andre Landes Særinteresser? Det har jeg allerede berørt. De andre Landes Særinteresser er koncentrerede om det Begreb, der hedder Indgangen til Østersøen. Dennes Aabning eller Lukning, dens Neutralisering, dens Bevaring i dansk Herredømme eller i fremmed Herredømme, det er det, der er disse interesserede Magters Særinteresser; det er ganske tydeligt Særinteresser.

Hvad ligger der nu i det? Det er ikke svært at se. Hvis man et Øjeblik forsøger at sætte sig paa Ruslands Standpunkt, vil man se, at Rusland naturligvis maa ønske Indgangen til Østersøen lukket. Det er en Interesse, som ikke haves af Sverige, ikke af Randstaterne, ikke af Polen. Det er altsaa ingen Fællesinteresse, man kan med Rette betegne det som en Særinteresse.

Som en juridisk Professor en Gang har sagt — og det er jo saa rigtigt — arbejder al Tale med stiltiende Forudsætninger. Det gør ogsaa Ordet Særinteresse her; derfor siger dette Ord noget. Her har vi altsaa Særinteressen, og den sættes op i Modsætning til Danmarks Interesse.

Men saa spørger jeg: Hvorledes virker nu denne Særinteresse ind paa Danmarks Interesse? Er der nogen, der er i Tvivl om, at Rusland med den Betragtning, det nu en Gang har, og som vi alle kender, af det danske Afrustningsforslag, med den Mistillid, det har til dette, med den Frygt, det har for ved en Krigs Udbrud at se England som Herre over de danske Farvande, vil handle ud fra denne Særinteresse? Er der nogen, der er i Tvivl? Jeg tror, ingen kan være det.

Hvad er da Danmarks Interesse? Danmarks Interesse er at forblive udenfor Krigen. Men hvorledes naar vi det? Naar vi det ved at vække Mistillid hos de Magter, der omgiver os, eller naar vi det ved at vække Tillid? Det er en Kendsgerning, at naar det lykkedes at holde Danmark udenfor Krigen 1914—18, var et meget vægtigt Moment derved dette, at det lykkedes os hos alle interesserede Magter at vække den Overbevisning, at Danmark ønskede at være neutral, at det danske Territorium ikke ved *coup de main* af en ringe Styrke kunde besættes af Modstanderne.

Det er det, som er det meget vigtige ved dette Spørgsmaal, og det, som gør, at hele Udenrigsministerens Erklæring her i Dag trænger til en nærmere Belysning og en nærmere Redegørelse. Det var i gamle Dage det hellige Demokratis store Nummer, at det hemmelige Diplomati med bundne Øjne fører Folkene ind i Krigen. Nu ser vi en dansk demokratisk Udenrigsminister forsvare det hemmelige Diplomati, vi ser ham ønske at lægge Bind for Øjnene af det danske Folk! Hvorhen han fører det — ja, det vil Fremtiden vise.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 4. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver.